

адвокат Дмитро Ягунов
свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю №1822,
видане на підставі рішення КДКА Одеської області №VI-3/159 від 30.10.2009

www.yagunov.org.ua

d.yagunov@gmail.com

+38 (068) 176 76 26

Ради адвокатів Одеської області
Національна асоціація адвокатів України
Рада адвокатів Одеської області

ЩОДО НАДАННЯ ОФІЦІЙНИХ РОЗ'ЯСНЕНЬ З ПИТАНЬ ВІДПОВІДНОСТІ ПРАВИЛАМ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ ПРИ ВИКОРИСТАННІ АДВОКАТАМИ ДОКУМЕНТІВ СУМНІВНОГО ПРАВОВОГО ПОХОДЖЕННЯ

Шановні пані та панове!

Шановні колеги-адвокати!

Шановні керівники органів адвокатського самоврядування!

До органів адвокатського самоврядування надходить дедалі більше сигналів про системне та безкарне порушення фундаментальних засад адвокатської діяльності у формі, яка прямо дискредитує адвокатуру як інститут і руйнує довіру суспільства та європейських інституцій до правничої професії в Україні.

Ідеться про конкретну та відтворювану практику: **окремі адвокати систематично залучають у судових провадженнях та при наданні правничої допомоги документи, юридична вада яких є абсолютною – такою, що не підлягає ані виправленню, ані подальшій легалізації.**

Ця практика вимагає однозначної, публічної та обов'язкової оцінки з боку органів адвокатського самоврядування.

З огляду на набуття зазначеними проблемами міжнародного виміру та ухвалення Європейським судом з прав людини відповідних рішень проти України, я звертаюся до вас із проханням надати офіційні роз'яснення щодо двох модельних ситуацій, що потребують недвозначної нормативно-етичної кваліфікації.

1. СИТУАЦІЯ ПЕРША: ДОКУМЕНТ, ПІДПИСАНИЙ ПІСЛЯ СМЕРТІ СТВЕРДЖУВАНОВОГО ПІДПИСАНТА

Перша ситуація, щодо якої необхідне офіційне роз'яснення, полягає у наступному: **адвокат використовує у судовому провадженні або при наданні правничої допомоги клієнту документ, єдиним підписантом якого значиться особа, яка на момент нібито підписання документа вже була біологічно мертвою — тобто документ датований або фактично створений після смерті стверджуваного підписанта.**

При цьому сам факт смерті особи задовго до дати документа є достеменно встановленим. Адвокат, що діє у відповідному провадженні, не може не усвідомлювати абсолютної неможливості виникнення такого документа в законний спосіб, а проте — продовжує наполягати на його правовій силі та використовувати у своїй процесуальній діяльності.

03 червня 2026 року

У зв'язку з цим прошу надати офіційне роз'яснення щодо таких питань:

1. Чи відповідає Правилам адвокатської етики заперечення адвокатом самого факту підробки документа, датованого або складеного після смерті особи, підпис якої на ньому значиться?
2. Чи може адвокат отримувати та виконувати доручення клієнта, що передбачають посилення на юридичну силу такого документа, його представлення суду або іншим органам як дійсного?
3. Які конкретні норми Правил адвокатської етики порушуються у випадку, коли адвокат продовжує вдаватися до подібних процесуальних дій, незважаючи на очевидність абсолютної вади документа?

2. СИТУАЦІЯ ДРУГА: ПРАВОВСТАНОВЛЮЮЧИЙ ДОКУМЕНТ ІЗ ПРЯМИМ ПОСИЛАННЯМ НА ПІДРОБЛЕНИЙ ДОКУМЕНТ

Друга ситуація є не менш кричущою з погляду права та етики адвокатської діяльності: **адвокат подає до суду або залучає у правочинній діяльності свідоме про право власності чи інший правовстановлюючий документ, у самому тексті якого прямо зазначено, що його видано на підставі документа, офіційно визнаного підробленим.**

Таким чином, підробленість підстави права власності є буквально зафіксована у самому документі, на який посилається адвокат. Порок такого документа не є прихованим чи дискусійним — він є очевидним, явним і беззастережним. Будь-яке посилення на подібний документ як на доказ права власності або правомірності відповідної юридичної позиції є свідомою маніпуляцією.

Факт офіційного визнання підробленим документа-підстави встановлений рішеннями судів та процесуальними рішеннями правоохоронних органів. Адвокат не може посилатися на незнання цих обставин, коли вони відображені в самому тексті документа, яким він оперує.

У зв'язку з цим прошу надати офіційне роз'яснення щодо таких питань:

1. Чи відповідає Правилам адвокатської етики надання адвокатом правничої допомоги, заснованої на документі, зі змісту якого безпосередньо випливає його дефектна правова підстава, офіційно визнана підробленою?
2. Чи може адвокат подавати до суду такий документ як доказ або як підставу права свого клієнта, коли явність підробленості його правової бази є непереможною та беззастережною?
3. Чи не є кожен такий факт подання документа із явно вадливою підставою самостійним дисциплінарним проступком, що має розглядатися КДКА?

3. ЗАКЛИК ДО НЕГАЙНИХ ДІЙ

Обидві описані ситуації не є теоретичними казусами для академічної дискусії. Вони є відтвореною реальністю, що системно підриває авторитет адвокатури, деформує судочинство та дискредитує Україну в очах міжнародної правничої спільноти.

Мовчання органів адвокатського самоврядування в таких ситуаціях є рівнозначним мовчазному схваленню практики, несумісної з правничою професією. Кожен день, протягом якого органи самоврядування утримуються від оцінки, є днем, коли під загрозою перебуває репутація усієї адвокатури — одеської та загальноукраїнської.

Я переконаний, що органи адвокатського самоврядування не лише мають, а й зобов'язані надати чіткі, публічні та обов'язкові до виконання роз'яснення з порушених питань — як у порядку нормативного тлумачення Правил адвокатської етики, так і в порядку виконання функцій захисту суспільного інтересу, покладених на адвокатуру Конституцією та законами України.

Прошу винести порушені питання на найближче засідання Ради адвокатів України та Ради адвокатів Одеської області, забезпечити широке поширення офіційних роз'яснень серед адвокатської спільноти та здійснити невідкладне реагування у всіх випадках, коли відповідні практики вже мають місце.

З повагою,

адвокат Дмитро Ягунов

Neue Aula, Raum 026, Geschwister-Scholl-Platz
72074, Tübingen, Baden-Württemberg, Germany

d.yagunov@gmail.com

+38 (068) 176 76 26

03 червня 2026 року